

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 164/2014
06.03.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног З.Ј., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног З.Ј., адвоката М.Р., поднетом против правноснажне пресуде Другог основног суда у Београду К бр.1039/13 од 04.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног З.Ј., поднет против правноснажне пресуде Другог основног суда у Београду К бр.1039/13 од 04.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.1039/13 од 04.10.2013. године окривљени З.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени З.Ј. да на основу имовинско правног захтева плати законској заступници малолетног оштећеног Ј.М., Ј.Д. износ од 288.210,00 динара у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а окривљени је на основу члана 264. став 4. ЗКП, ослобођен од дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Наведена пресуда је постала правноснажна даном доношења - 04.10.2013. године, с обзиром да су се странке одрекле права на жалбу.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног З.Ј., адв. М.Р. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи и осуђеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног З.Ј. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Имајући у виду да се осуђени Ј.З. одрекао права на жалбу, и да је првостепена пресуда, против које је захтев поднет, даном доношења постала правноснажна, по налажењу Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног З.Ј. је недозвољен, обзиром да нису испуњени услови за подношење овог ванредног правног лека прописани чланом 485. став 4. ЗКП.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**